

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Labyrinten

Citation: Baggesen, Jens: "Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig", i Baggesen, Jens: *Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig*, udg. af TORBEN BROSTRØM , Gyldendal, 1971), s. 83. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen06-shoot-idm139952570969776/facsimile.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig

skab i en anden. Hovedpersonen er maaskee den uden Undtagelse hidtil interessanteste, man kan tænke sig som Middelpunkt hvorom alt dreier sig, hvortil alt, indtil de yderste Biting, samler sig i et heroisk-tragisk Drama: en uheldig med sin egen svage, med sin Families utaknemmelige og med Elementernes oprørte Natur kiempende Konge. Hans tragiske Character er i næsten alle rauelige tragiske Situationer omringet af lutter tragiske Tilfælde. I hans eene Tilstand skildres alle Fyrstens, Faderens, Menneskets ynkværdigste Lidelser. En anden *Laocoon* indvikles han ved hver Bevægelse meer og meer i sine Qvalers Slangeknuder; og ak! det er ikke hans Børn, som deele blot, men, som volde hans Smerte. Alle de andre Characterer og Forfatninger i Dramet, indtil de meest episodiske, saa mangfoldige og stærke deres gjensidige Contraster ere, tiene blot til at sætte hans i et stærkere Lys. – De ere alle saa nødvendige, som Børnene i hin beundringsværdige Gruppe. Til Udvikling af de mangfoldige enkelte Skiønheder, de nye og stærke Tanker, de end nyere og stærkere Udtryk, de livagtige Malerier, levende Vittigheder og skarpsindige Bemærkninger, der ligesom giennemlyne Stykkets høitidelige Nat, fordredes et eget Værk af tredobbelt Søgtrelse. Det hele er fra Begyndelsen til Enden *Naturen i Oprør*. Gemyttet seer det ikke, hører det ikke; men er midt deri, en Bold for Angest, Uvillie, Medynk, Raserie, Haab og Fortvivelse.

I faae Stykker er Hoved-Rollen saa aldeles den vigtigste, som i *Kong Lear*: med dens Udførelse maa det staae eller falde. Spiltes alle de øvrige til yderste Fuldkommenhed, og denne blot maadelig, vilde man neppe udholde at see det til Enden* derimod troer jeg, at den allene spilt, som Tydsklands *Garrick* spiller den, vilde, hvis endog de andre bleve givne af blotte Statister, fængsle Tilskueren. Den er Maanen paa Forestillingens Nat-Himmel; i dens fulde Glands er Stjernernes Lys fast overflødig, uden den, unyttigt.

Jeg tvivler paa, at Skuespillerkunsten har nogensinde havt, har, eller kan have noget fuldkommere at opvise end *Schrøders* Udførelse af denne Rolle. Gestalt, Aasyn og Stemme har Natu-

* Af denne Aarsag kan det ingenlunde gjøre Lykke paa vor Kiøbenhavnske Skueplads.